

**Sylvia's
NIEUWSBRIEF**
januari 2011

Weeshuis in Wli - vzw Joko Togo

Waterval in Kpalimé

Kerstfeest met de strandkinderen

Kerstmaaltijd met de strandkinderen

Hallo beste vrienden,

Een beetje later dan het moet, toch nog heel oprecht mijn beste wensen voor 2011. Dat wil ik ieder van jullie van harte wensen. Een goede gezondheid, dat vooral. Als we die goede gezondheid hebben komt de rest vanzelf. Hopelijk hebben jullie een fijne kerst en een fijne eindejaarswisseling achter de rug. Een witte kerst veronderstel ik. Ik kan het me nog amper voorstellen. Ondertussen zit ik al een vijfde winter hier in Togo.

Ja, de tijd vliegt snel. Maar ik heb er nog geen minuut spijt van. En het wordt steeds boeiender en boeiender. Het project krijgt serieus vorm en dat is waar wij, onze vzw Joko Togo en de mensen die erachter staan, naar streven.

Met dit schrijven wil ik dan ook "iedereen" bedanken die ons project steunt, op welke manier dan ook. Ook de morele steun die ik de laatste maanden van iedereen heb gekregen, neem ik in dank af. Het is een grote stap die ik gezet heb, bewust dat zeker en waar ik geen minuut spijt van heb, maar het is niet te onderschatten. Dat moet ik eerlijkheidshalve toegeven. Het is een heel ander gegeven voor de mensen hier als je definitief verblijft dan dat je hier vrijwilligerswerk komt doen voor bepaalde tijd. Af en toe moet je wat incasseren en er proberen mee om te gaan. Maar daar zijn we oud en sterk genoeg voor. Dus, dat overbruggen we.

Hier was de Kerst vrij kalm. Een paar feestjes met de kinderen in de weeshuizen waar ik werk en een strandfeest voor de straat- en strandkinderen van Ange. Dit jaar heb ik mij tot nu toe sterk ingezet voor de strandjongeren. Drie namiddagen activiteiten doen en raad geven op het strand waar de jongeren bijeenkomen.

Ook 2 voormiddagen een workshop oorkingen maken met 2 begeleiders die thuis zijn in 't vak was een superleuk initiatief. Deze oorkingetjes worden door Roel en Stefanie, de 2 vrijwilligers die hier 6 maand verblijven om in het project te werken, verkocht om langs die weg dan weer de strandjongeren een kans te geven om naar school te gaan of om een opleiding te laten volgen.

We praten veel met de kinderen en begeleiden ze om toch weer te keren naar huis of om in een centrum te verblijven. De risico's met op straat te leven zijn groot en soms fataal. Onlangs zijn er een paar van onze jongeren opgepakt door politie of militairen en zijn serieus mishandeld. Als je dan weet dat het geen bandietjes zijn, dan gaat dat echt door je hart en wil je ze van straat weghebben. Doch, de familiale situatie laat dit niet altijd toe. Jammer genoeg.

Nieuwjaar heb ik in Kpalimé gevierd. Het deed deugd om er even tussenuit te zijn om met vrienden te kunnen vieren. Rustig en kalm, maar leuk. Achteraf natuurlijk ook met de kinderen en de jongeren.

Wat het weeshuis van onze vzw Joko Togo betreft, wel, dat begint vorm te krijgen. Jammer genoeg is er watertekort en ligt de bouw daardoor even stil. Maar dat komt terug in orde, dus geen paniek. Als je de bouw bekijkt, dan sta je versteld hoe groot het toch wel zal zijn. Het is een U-vorm en ik krijg het geheel jammer genoeg niet op foto. Daarom enkel delen van de bouw op foto (www.jokotogo.com/Gallery_weeshuisbouwen.html).

Als ik in Wli ben, word ik er stil van te weten dat we met z'n allen, jullie en de vzw Joko Togo, er aan werken om een aantal weeskinderen een warm nest te kunnen geven en om hun kansen te vergroten een volwaardig leven te hebben. Bij die gedachte komt dan wel het emotionele naar boven, maar het doet me deugd en het geeft me enorm veel energie dit waar te maken.

Dit kan enkel door jullie, ik alleen zou dit niet kunnen waarmaken, zoals ik altijd zeg. Daarom een grote merci, een dikke dank je wel aan iedereen, maar dan ook aan iedereen die zijn steentje bijdraagt. Zowel op financieel als moreel vlak.

Ik wil toch wel eventjes de mensen van de vzw Joko Togo in België extra in de bloemetjes zetten. Als je ziet hoe zij naast hun beroeps- en gezinsleven zich inzetten om alles te organiseren en alles te regelen, wel, dan komt het emotionele bij mij naar boven. Ieder neemt zijn taak zeer serieus. Als je bekijkt hoe zij een mooie website in elkaar gestoken hebben, hoe het administratieve geregeld wordt, hoe er contacten gelegd worden, hoe er activiteiten georganiseerd worden en noem maar op ... Zonder hen zouden onze weeskinderen die ooit bij ons zullen komen geen kans gehad hebben. Een dikke dank je wel voor al het werk dat jullie doen lieverds. En, bedankt voor de morele steun die ik van jullie geregeld krijg wanneer ik het nodig heb. Jullie zijn super!!!

Ook merci aan de mensen hier in Togo die achter het project staan.

Voilà, langs deze weg wat nieuws, maar vooral mijn beste wensen aan iedereen en mijn dank voor al de steun die we krijgen via jullie.

*Lieve groetjes,
Sylvia*